

“Çılgının biri” konuştukça...

“Ben ne büyük bir dalgınlıkla bakmış olmalıyım ki hayata görmedim orda çinko damların ve plastik sürahilerin tanrısını yerimi yadırgadım yerim olmadı zaten kendi mezarımdan başka çılgının biri sanılmaktan sakınmaya vaktim olmadı...”

Evet, şair İsmet Özel geçtiğimiz günlerde yine yerini yadırgadı; yine “çılgının biri sanılmaktan” sakınmaksızın yerini değiştirdi.

Gazeteler, dergiler de günlerdir ondan söz ediyor.

Solcu’ydu 60’larda.

70’lerin başında hidayete erdi.

Buraya bir not koymalıyım: Bizim bu işlere pek yakın olmayan arkadaşlarımız o zaman da, şimdi de olayı anlatırken **İsmet Özel**’in “İslami harekete geçtiğini” yazıp durdular. Oysa ihtida etmekle (*Bilerek seçim yoluyla Müslüman olmak*) belli bir siyasal ideolojinin savunucusu olmak arasındaki farkı unutmamak gerek.

Tabii ki ardından Türkiye’de o yıllarda gelişip zenginleşmeye başlayan İslamcı düşünce ve siyaset platformunda İsmet Özel de kendine özgü yerini aldı.

Görüşlerine katılınca da, katılınmasa da **“İsmet Özel ne diyor?”** sorusu hep heyecan verici oldu. Doğrusu o da aydın çevrelerdeki bu heyecanı iyi kullandı!..

80’lerde **medeniyet** hakkında radikal teoriler geliştirdi. Batı’nın teknolojik kalitesine karşı Müslümanları, tek tek insani kalitelerini geliştirdikleri bir düzen kurmaya çağırdı. Batı medeniyetini tümüyle dışlamaktan çekinmedi.

90’larda İsmet Özel’in düşüncelerinde yeni ve alışılmadık kıvrımlar başladı. Müslüman kavramı yerine sık sık **Türklüğü** öne çıkarırmıştı. O çevrelerdeki egemen

bakışın aksine **Cumhuriyet**’in insanlık tarihindeki önemini vurguluyordu.

(*Bu aslında eski Türk-İslam sentezi tezlerinin 28 Şubat sonrası yeniden ve şairane dirilişi mi, yoksa özgün bir tez mi, ayrıca tartışılmalı!*)

En sonunda da Milli Gazete’deki ve Yeni Hayat’taki köşelerini bıraktı; “Bundan böyle yazmayacağım” dedi.

“İslami kesime derdini anlatamadığını, anlaşılmadığını” öne sürerek, o platformdan da çekildi.

Gürültü koptu. Televizyon söyleşileri, gazete söyleşileri, havalı fotoğraflar, iddialar...

Benim aklıma o söyleşileri gördükçe İsmet Özel’in şu dizeleri geldi durdu hep:

**“Bir hayatı, ısmarlama bir hayatı bırakıyorum
görenler üstünde iyi duruyor derdi
her bakışta”**

İsmet Özel muhafazakâr-İslami kesim tarafından **anlaşılmıyor** muydu, yoksa **anlaşılmak istemiyor** muydu? Ben epeydir doğru yanıtın **ikincisi** olduğunu düşünüyorum.

İsmet Özel **doğruları** mı arıyordu, **“hep haklı olmayı”** mı istiyordu? Bu sorunun yanıtı da benim için ikinci şıktı.

İsmet Özel hep sivri olmayı istemişti, şimdi “beni sivri buldular, kendime aralarında yer edinemedim” tavrını anlamam zor.

Fakat bunları bırakıp bugün asıl konu etmek istediğim noktaya gelelim.

Zaman Gazetesi’nde geçen hafta **Nuriye (Akman)** öyle bir söyleşi yaptı ki İsmet Özel’le, inanılır gibi değil. (*Karşısındakinin bütün korkularından çılgınca cesur laflar üreten bir söyleşi tarzı! İletişim okullarında ders olacak türden!*)

İşte orada şu sözleri söyleyiverdi

İsmet Özel.

“Kadınlara sunduğum format kölelik. Bunu gönüllüce, çok arzularak yapması lazım. Eşimden köle olması şöyle dursun, beklediğim yardımı bile alamadım. Erkeğin kölesi olmayan kadın, o erkekle neden evlenmiştir ki? Bu iş bir türlü yapılar. Beş türlü yapılmaz.”

Özel bu, düşüncesini en çarpıcı biçimde ifade ediyor. Buyrun işte!

“Kadınlar inektir. Boğalar mutsuz, inekler mutludur.”

Ve son olarak da şu saptama: **“Cinsellik her şeyi içerir.”**

Böylece popüler basının aradığı malzeme de bulunmuştu. Bu kez İsmet Özel **medya arenasında dişi aslanların önüne** atılıyor.

Profesörler, toplumbilimciler, feminist olmayan ve fakat kendini feminist sananlar öfke kusuyorlar şimdi: “Dikkate almaya bile gerek yok.” “Psikolojik tedaviye ihtiyacı var onun.” “Bu insan hakları için ihlaldir.”

Bence Özel’e böyle karşı çıkanlar bir yerde ciddi yanlış yapıyorlar.

Bu sözler bakkal İsmet Amca’nın laf arası saçmalıkları veya kocanızın, sevgilinizin bir sarhoşluk esnasında öfkeyle içini boşaltması veya bir sadistin itirafları filan değil ki!

Bir düşünce adamı cesaretle bir şeyler söylüyor. Kızarsınız, katılmazsınız, beğenmezsiniz. Tamam. Ama böyle tezlere karşı hem “bana ne” deyip hem de bu konularda fikir yürüten birisi olamazsınız.

Kaldı ki, bu sözler **Bukowski, D. H. Lawrence**’ın filan sözleri olarak **gündeme gelseydi**, böyle sırtımızı kolayca döner miydik? Merak ediyorum.

İsmet Özel’in açıklamalarını konuşmaya devam edeceğiz, umarım, yarın...